

ваде пол-пяти, Ъ примириса восокъ и темянъ: „Ейгиди, рече, Янинъ деверче! Що ми мирисать восокъ и темянъ? *М. 259.*

Прими́рность *с. ж.* перемирие: Вѣра христьянска гы помирила, Сродство сватовско послѣ имали, За время г'ѣ в' примирность държала. Нѣ Грьцы се лукави сж' были. *Гн. 69.*

Прими́ръ *м. св.* **Прими́рявамъ** *м. да.* примирю,—аю. **Прими́ж** *м. св.* **Прими́вамъ** *м. да.* умою, умываю: Лимоно ле, Лимончице! Каивало ти бело лице, Што го толко примиваше, Примиваше притокмѣва. *В. 209.*

Прим́ка *с. ж.* **Прим́чица** *ум. сѣтъ,* силбѣтъ, западнѣй, арканъ: Яребяцы обично ловѣтъ съ примкы и влѣткы. *Пк. 39.* Кой-то трупа думѣ възъ дума, хваща ся въ примкѣ. *П. 13.* Но левовете и тигровете са добивать не съ оружие, а съ хитрость, която са сѣстои отъ слѣдующата примка. Изкопавать довольно дълбоки ями, на дѣното имъ вбивать изострени колове, — — *З. 245.* Тѣ сжъ змии, кои пълзять подъ листьето на гроздето; тѣхнѣтъ примки сжъ много. *Зк. 61.* Едного уби, а на другиятъ мѣтнѣ на шията примка. *Тб. 66.*

Примолѣ *са м. св.* стану просить, взмолюсь: Пак му съ Бугдан примоли: Радичко, зетько Радичко, Акү и' ми вѣрваш десниѣ Барим вусті ми левѣца Гулѣма прѣшка да зѣмниш. *Пс. 1, 172.* Една жаба ся примолила на единъ орелъ да ѣ научи да хвърка. *Сб. 53.*

Примрѣчѣ *(са) м. св.* стану темнѣтъ, смеркаться: Очитѣ му примрѣчяха, и най-сѣтнѣ пада долу отъ стола притъркуленъ. *Х. I, 71.* День ся скасяваше и примрѣчя. *Х. I, 137.* Тѣй като примрѣчя наизлѣзи вѣтъ по ливадытѣ. *Х. I, 14.*

Примрѣ *м. св.* **Прими́рамъ** *м. да.* умру, умираю (съ голода); замру, замираю (отъ страха): Жена примрѣла лѣжѣше тамо! *Гн. 136.* На раце кѣм примирати, на груди кѣм душа дати. *Пс. 11—12 р. 178.* Нейзина майка тука примирать, Тука примирать, одвай оживять. *М. 259.* (Гуга) Примирать, замирать на майкини скутей. *М. 353.* Кой-то избира, той примира. *Ч. 173.*

Примѣкнѣ *са м. св.* **Примѣквамъ** *са м. да.* подкрадусь,—дываюсь; подползу,—аю: Кога-то някой крадлю са примѣкна кѣмъ едѣща-та ми кучето лае. *Л. Д. 1875 р. 157.* Нощъ бѣ темна като рогъ, Примѣкнахъ са като смокъ: Слушамъ, глѣдамъ—сички спать Слѣше си и ти съ мажѣтъ. *Ботевъ, 24.* Стоянъ си влѣзаль въ дворове, Заварилъ сладка вечеря:—Стоянъ са хитро примѣкна Та са наѣде, напой. *З. 223.* Орелъ легна по тѣрбуха си на земята и са примѣкна на чѣтери крака до дупка та. *Л. Д. 1876 р. 140.*

Прина́дѣ *м. св.* **Прина́дювамъ** *м. да.* 1) прибавлю,—ляю;